

andre Kommuner, de ville ganske anderledes gribe ind i de økonomiske Forhold for disse Kommuner. Det er min Opfattelse, at man ikke faar noget rigtigt godt frem, før man en Gang kommer til, at Frederiksberg bliver indlemmet i Kjøbenhavn. Det er i Virkeligheden den eneste fornuftige Løsning, der gives paa det Forhold, der nu bestaar derude mellem Frederiksberg og Kjøbenhavn. Jeg vil sætte en Præmie for den, der kan skaffe en anden og bedre Løsning end netop den. At den naturligvis ogsaa har sine store Stygge sider, det er ganske sikkert, det har alting her i Verden, og navnlig vil den i Begyndelsen medføre ubehagelige Ulemper, det tvivler jeg slet ikke paa; men jeg siger alligevel, at det er den eneste Vej, der er at gaa. Smidtidigt er jeg gaaet med til den Bestemmelse her, fordi jeg finder det rimeligt, at man, naar man vedtager Bestemmelser af den Bestaaenhed, her er Tale om, i hvert Fald giver de paagældende Kommuner en Udsættelse, inden man gennemfører disse Bestemmelser for Kommunerens Vedkommende. Der aabnes dem derud og ogsaa Afgang til muligheden at faa en anden Ordning, og maatte ogsaa den Ordning, jeg har antydet her, nemlig at Frederiksberg indlemmes i Kjøbenhavn.

Bullf: Det ærede Medlem for Nærborg (Bramsen) bemærkede for til mig, at man ikke kunde paalægge en uden for Kommunen boende Person Formue- og Lejlighedsstat, og saa vidt jeg forstod, antydede den højtærede Minister det samme. Jeg vil derfor kun sige, at naar jeg maatte for bringe dette Udtryk, var det kun som et kort, men — det indrømmer jeg — maatte mindre korrekt Udtryk. Jeg henviste til et Forslag, som jeg med flere stillede i Næringsudvalget i Fjor, og der foreslog man ikke at lægge Formue- og Lejlighedsstat paa saadanne Folk, men at paalægge dem en Næringsstat, der skulde være ligesaa stor som den Formue- og Lejlighedsstat vilde have været, som de skulde have svaret, hvis de havde boet i Byen. Om dette sidste, om Størrelsen, kan man naturligvis disputere, og muligvis var det for højt anslaaet; men jeg vil kun, da selve Udtrykket er blevet fremdraget, bemærke, at det var ikke et Forslag om at belægge dem med Formue- og Lejlighedsstat, som har været stillet fra min og fleres Side.

J. C. Christensen: Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valokreds (Vossén) udtalte, at efter den Erfaring, han havde gjort ved Behandlingen af Lovforslag om den mellemkommunale Beskatning, havde han

faaet det Indtryk, at en saadan Lov ikke lod sig gennemføre eller i alt Fald, at der var daarlige Udsigter for, at en saadan Lov kunde gennemføres. Det kan være rigtigt nok, men det ærede Medlem maa jo huske paa, at en stor Del af de Erfaringer, han har gjort, drejer sig om de Forsøg, som nu ere strandede i Landstinget. Det er nu ikke mindre end 17 Aar siden, at det ærede Medlem indbragte sit Lovforslag her for første Gang, nemlig Lovforslaget om en mellemkommunal Skattefordeling og ikke om en mellemkommunal Beskatning. Det Lovforslag, som han indbragte her i Samlingen 1879—80, blev da fuldstændig arvest af dette Ting, idet Udvalget erkendte, at det ikke egnede sig til at være Grundlag for en virkelig Skattereform i Kommunerne, og endogsaa udtalte, at det ansaa det for at være urigtigt at gaa den foreslaede Vej. Det ærede Medlem har dog gentaget Forsøget her for 6 Aar siden, og det er det Forsøg, vi have haft til Behandling her i dette Ting i 6 Samlinger, og som endte med en Forudsættelse, saa jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem sagde, at efter den Erfaring, han har gjort med Henhyn til Behandlingen af mellemkommunale Skattelove har han faaet det Indtryk, at det ikke er Udsigt til at faa en saadan Lov gennemført. Men den Erfaring, han har gjort, behøver ikke just at være afstrækkende for at tage det Spørgsmaal op til alvorlig Overvejelse, om det ikke er muligt at gaa frem ad den Vej, man oprindeligt havde foreslaaet her i Landet, nemlig at Kommunerne beskattede de Indtægter, som faldt i Kommunerne. Det var den Hensigt, jeg gjorde, da jeg først havde Ordet, idet jeg ikke absolut sagde, at det er denne Vej, man skal gaa, men kun gjorde den Hensigt til det kommende Udvalg — jeg forudsætter nemlig, at der bliver nedsat et Udvalg — og til den højtærede Minister, om man ikke alligevel nu efter de lange Forhandlinger, vi have haft, vil finde det rigtigt at gaa denne Vej. Nu saade det ærede Medlem: ja, men at gaa den Vej for at faa en mellemkommunal Beskatning vil kun føre til, at Kommunerne eller de kommunale Raad ville miste nogle af de Bøyningsrettigheder, de nu have. Det tror jeg ikke er nødvendigt; tværtimod er jeg overbevist om, at det ikke er nødvendigt; men derimod er det ganske vist nødvendigt, at man faar nogle Skattepaaligningsregler trindt omkring i Landkommunerne, saa at det ikke kommer til at gaa saadan paa bedste Beskud, som det virkelig gør i nogle Kommuner ved Paaligning af Skat, idet de ikke have nogen Regel, men skønner rent hen i Bejret og sige: Per Jensen be-